

**การพัฒนาสู่อาชีพอิสระของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ
ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง**

**Self-employed Development of People in Samut Prakan's Province
in accordance with the Philosophy of Sufficiency Economy**

ชุตีระ ระบอบ*, อุดลย์ นงภา และ บรรณเจดศักดิ์ สันหมักคี

คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

18/18 ถ.บางนา-ตราด กม. 18 ต.บางโหลง อ.บางพลี จ.สมุทรปราการ 10540

*E-mail : chutira99@hotmail.com

บทคัดย่อ

รายงานวิจัย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจแนวคิดและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ กับการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาอาชีพอิสระ วิเคราะห์การนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการพัฒนาอาชีพอิสระ และหาแนวทางที่เหมาะสมเพื่อสร้างความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพอิสระของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสานทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกับประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่ได้รับการคัดสรรเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพอิสระหรือการเป็นผู้ประกอบการใหม่ จำนวน 127 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ในด้านความรู้ความเข้าใจ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้ เป็นเรื่องของการดำรงชีวิตในทางสายกลาง ต้องมีความประหยัดอดออมเป็นอันดับแรก มีสิ่งของฟุ่มเฟือยได้แต่ต้องไม่เบียดเบียนผู้อื่น ทำธุรกิจที่ยึดหลักพอประมาณไม่โลภเกินไป เป็นแนวคิดในอุดมคติและขัดต่อหลักการทางธุรกิจที่เน้นการหากำไร การนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการพัฒนาอาชีพ

ของประชาชนตามหลักพอประมาณ หลักความมีเหตุผล และหลักการสร้างภูมิคุ้มกัน มีคะแนนเฉลี่ยระดับปานกลางในทุกปัจจัย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์พบว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบันทำให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแข่งขันกับเศรษฐกิจภายนอก ใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์ ลดต้นทุน และกระจายรายได้ ธุรกิจดำเนินงานตามหลักความพอเพียง มองคู่แข่งกันอย่างเพื่อนร่วมธุรกิจ และสร้างธุรกิจให้มีความเข้มแข็ง ธุรกิจมีภูมิคุ้มกัน สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม สำหรับแนวทางที่เหมาะสมเพื่อสร้างความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพอิสระของประชาชนที่สำคัญ ได้แก่ เปิดศูนย์ฝึกอบรมให้กับประชาชน จัดกิจกรรมหรือโครงการสอนซ่อมเสริมอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เปิดการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น ปัญหาหรืออุปสรรคของประชาชนในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพที่สำคัญคือ แหล่งข้อมูลสารสนเทศยังไม่ถึงชุมชน ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจและความตั้งใจจริง รวมทั้งมีความรู้และประสบการณ์ไม่เพียงพอ

คำสำคัญ : อาชีพอิสระ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

Abstract

This research aimed to study the understanding in Philosophy of Sufficiency Economy concept of the people in Samut Prakan Province, the application of self-employed development and to analyze the usage of Sufficiency Economy related to self-employed, and to find the appropriate guideline to strengthen their self-employed. This research design was conducted by using research methodology both qualitative and quantitative method. The research tools were questionnaire and interview. The participants were 127 selected by using purposive sampling technique from housewives or new entrepreneurs who participate in operation training project. Interview was done with 5 stakeholders who involved in self-employed development such as the Samut Prakan governor, political leader in local area, community leadership, the administrator of polytechnic college, and the representative relevant to self-employed development project in Samut Prakan Province. Both quantitative and qualitative data were analyzed by using descriptive statistics, frequency, percentage, mean, and standard deviation.

The analysis results discovered that the knowledge factor of self-employed people nearly in agreement with the knowledge factor that the Philosophy of Sufficiency Economy resulted in self-independence, moderate practice of life-being, and having luxury products however not disturb to the others, do their business in moderate approach and it had been an ideal concept with profit interruption. In the sufficiency, reasonable and self-immunity principle all factors were moderate score. The results of interview showed that the Philosophy of Sufficiency Economy resulted in maintain their business and it had been not necessary to competition with outsiders, efficiency of resource usage, reducing cost and income distribution, consider competitor as business partnership, business strengthen and self-immunity, live together with happiness and not disturb to others. The appropriate way to create strengthen in self-employed was to establish the training center, provide short-term training course. The most important problems were community's information shortage, lack of knowledge and experience.

Keyword : Self-employed, Philosophy of Sufficiency Economy

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ตามนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งเน้นยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนคนไทยให้สูงขึ้น จังหวัดสมุทรปราการเป็นจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มที่รัฐส่งเสริมการลงทุนด้านอุตสาหกรรม ประชาชนที่อาศัยอยู่มีทั้งประชาชนในพื้นที่และประชาชนที่ย้ายมาจากจังหวัดอื่นๆ ตามพันธกิจ ข้อ 2.2 ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ พ.ศ. 2557-2560 ได้ระบุชัดเจนว่า เสริมสร้างสังคมให้น่าอยู่และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเน้นหลักเศรษฐกิจพอเพียงและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การสาธารณสุข การกีฬา ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และรักษาความมั่นคงทางสังคม (สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ. 2557 : 3-4) สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ที่ต้องการให้สถานศึกษาเป็นศูนย์ฝึกอบรมอาชีพให้กับประชาชนที่ไม่มีงานทำ ผู้ถูกเลิกจ้างงาน ผู้ที่กำลังอยู่ในข่ายถูกเลิกจ้าง ผู้สำเร็จการศึกษาที่ยังไม่มีงานทำ และประชาชนที่สนใจทั่วไป เพื่อพัฒนาศักยภาพประชาชนให้มีความรู้และทักษะวิชาชีพเพิ่มขึ้น เป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพ สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจและสังคมในชุมชน

ลักษณะโครงสร้างประชากร จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรมากเป็นอันดับที่ 2 ของภาคกลาง จากข้อมูลเดือนธันวาคม 2554 มีประชากรทั้งสิ้น 1,203,223 คน รองจากกรุงเทพมหานคร และมากเป็นอันดับที่ 13 ของประเทศ ประชากรเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย สำหรับเพศชายจำนวน 579,927 คน ส่วนใหญ่เป็นวัยทำงาน มีอายุต่ำกว่า 15 ปีจำนวน 116,248 คน คิดเป็นร้อยละ 20.04 อายุระหว่าง 15-19 ปีจำนวน 400,217 คน คิดเป็นร้อยละ 69.01 อายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 54,389 คน คิดเป็นร้อยละ 9.38 เพศหญิงมีจำนวน 623,296 คน โดยมีอายุต่ำกว่า 15 ปีจำนวน 110,471 คน คิดเป็นร้อยละ 17.72 อายุระหว่าง 15-59 ปีจำนวน 433,699 คน คิดเป็นร้อยละ 69.58 และอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปจำนวน 72,636 คน คิดเป็นร้อยละ 11.65 ในปีพ.ศ. 2554 จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 2 ต่อปี (สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ, 2557 : 3)

ประชากรส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพลูกจ้างประเภทต่างๆ รวมจำนวนทั้งสิ้น 869,782 คน คิดเป็นร้อยละ 72.12 ในจำนวนนี้เป็นผู้ปฏิบัติงานในกระบวนการผลิตมากที่สุดจำนวน 376,969 คน คิดเป็นร้อยละ 43.34 รองลงมาอาชีพ เสมียน พนักงาน พนักงานขาย และให้บริการ จำนวน 302,845 คน คิดเป็นร้อยละ 34.81 และอาชีพผู้ปฏิบัติงานวิชาชีพนักวิชาการและนักบริหาร จำนวน 159,698 คน คิดเป็นร้อยละ 18.36 ตามลำดับ สำหรับผู้ที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวมีไม่มาก คือจำนวน 274,427 คน คิดเป็นร้อยละ 22.75 นอกจากนั้น เป็นอาชีพเกษตรกรและไม่ได้ปฏิบัติงานเชิงเศรษฐกิจ (ตารางที่ 1-1)

ตารางที่ 1-1 การจำแนกอาชีพตามการแสดงสถานะทางเศรษฐกิจสังคมของครัวเรือน

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. ไม่มีการศึกษา	15,852	3.3	24,611	4.4	40,463	3.9
2. ต่ำกว่าประถมศึกษา	73,936	15.3	107,614	19.3	181,550	17.4
3. ประถมศึกษา	82,429	17.1	83,566	15.0	165,995	15.9
4. มัธยมศึกษาตอนต้น	109,364	22.7	111,565	20.0	220,930	21.2
5. มัธยมศึกษาตอนปลาย	92,537	19.2	101,774	18.2	194,311	18.7
5.1 สายสามัญ	55,746	11.6	71,884	12.9	127,630	12.3
5.2 สายอาชีวศึกษา	35,666	7.4	29,154	5.2	64,819	6.2
5.3 สายวิชาการศึกษา	1,125	0.2	736	0.1	1,862	0.2

ระดับการศึกษาที่สำเร็จ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
6. มหาวิทยาลัย	106,766	22.1	127,123	22.8	223,889	22.5
6.1 สายวิชาการ	71,343	14.8	90,302	16.2	161,645	15.5
6.2 สายวิชาชีพ	32,487	6.7	23,460	4.2	55,946	5.4
6.3 สายวิชาการศึกษา	2,936	0.6	13,362	2.4	16,298	1.6
7. อื่นๆ	0	0.0	0	0.0	0	0.0
8. ไม่ทราบ	1,544	0.3	2,513	0.4	4,057	0.4
ยอดรวม	482,428	100.00	558,766	100.00	1,041,194	100.00

ที่มา : สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ. 2557

จังหวัดสมุทรปราการมีปัญหาที่ต้องแก้ไขปรับปรุงหลายประเด็น เนื่องจากการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยวอย่างรวดเร็ว ส่งผลทำให้เกิดปัญหาติดตามมา เช่น ปัญหาด้านแรงงาน ปัญหาประชากร ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อม นับถึงปีพ.ศ. 2555 ในพื้นที่จังหวัดสมุทรปราการมีประชากรแฝงเกือบ 1 เท่าของประชากรตามทะเบียนราษฎร ประกอบด้วย ประชากรต่างถิ่น แรงงานต่างด้าว และผู้ลักลอบเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ก่อให้เกิดปัญหาสังคมติดตามมา ได้แก่ ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาอาชญากรรม และปัญหาคุณภาพชีวิต (แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ. 2557 : 3)

เศรษฐกิจพอเพียงเป็นหลักปรัชญาชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ การพัฒนาอาชีพของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ จึงเป็นการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงและเศรษฐกิจสร้างสรรค์มาประยุกต์ใช้เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคงและนำรายได้สู่ครอบครัวและสร้างความเข้มแข็งให้กับสังคมอันเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนต่อไป ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุผลสำคัญที่จะต้องมีการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสู่อาชีพอิสระของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาความรู้ความเข้าใจในแนวคิดและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ กับการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาอาชีพอิสระ

2. วิเคราะห์การนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการพัฒนาอาชีพอิสระของประชาชน

3. เสนอแนวทางที่เหมาะสมในการสร้างความเข้มแข็งในการประกอบอาชีพอิสระของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการวิจัยโดยใช้ประชากรเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ประกอบด้วยประชาชนที่ได้รับการคัดสรรเข้าร่วม โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพหรือการเป็นผู้ประกอบการใหม่ จำนวน 127 คน จัดโดยวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

เศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง หลักปรัชญาที่ประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการนำมาใช้ในการพัฒนาอาชีพอิสระของแต่ละบุคคลหรือกลุ่ม โดยยึดแนวทางสายกลาง ได้แก่ ความพอประมาณ ความมีเหตุผล รวมถึงความจำเป็นที่จะต้องมีระบบภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี

ความพอประมาณ หมายถึง ลักษณะของความพอดีในการประกอบอาชีพของประชาชนจังหวัดสมุทรปราการที่เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจของประชาชนที่ประกอบอาชีพอิสระในจังหวัดสมุทรปราการที่อยู่ในขอบเขตของการวิจัยเกี่ยวกับระดับของความพอเพียงนั้นจะต้องเป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยพิจารณาจากเหตุปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำนึงถึงผลที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการกระทำนั้น ๆ อย่างรอบคอบ

ความมีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี หมายถึง การเตรียมตัวของประชาชนที่ประกอบอาชีพอิสระในจังหวัดสมุทรปราการให้มีความพร้อมรับผลกระทบและการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น

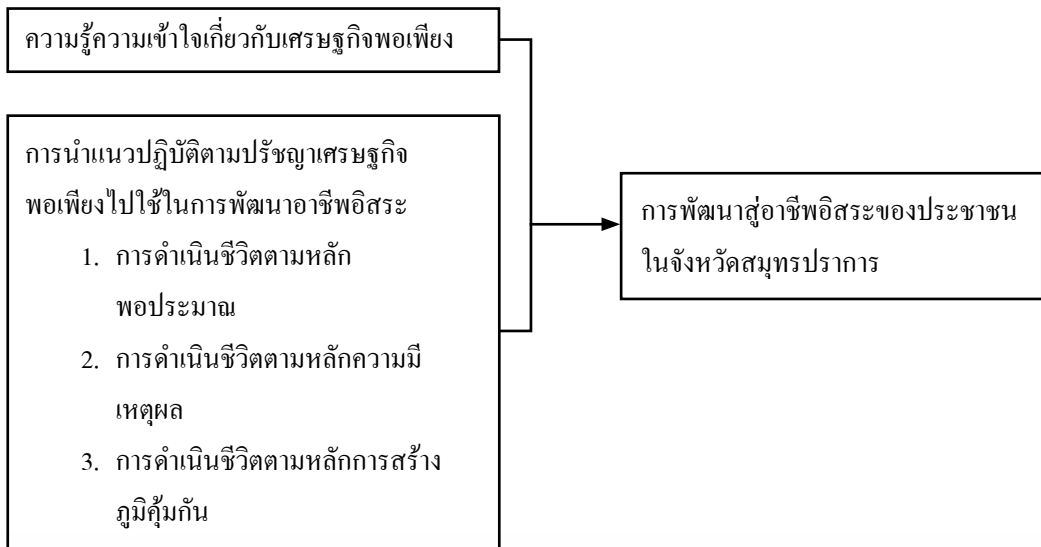
อาชีพอิสระ หมายถึง กิจกรรมทางธุรกิจที่ดำเนินการด้วยตนเองเพียงลำพัง หรือเป็นกลุ่มไม่ใช่คนจำนวนมาก โดยเจ้าของเป็นผู้ลงทุนหรือร่วมลงทุนกับกลุ่ม สามารถคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง มีผลกำไรจากการประกอบธุรกิจ ผู้ประกอบอาชีพอิสระในที่นี้คือ ผู้ที่ได้รับการคัดสรรเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพหรือการเป็นผู้ประกอบการใหม่ จัดโดยวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ได้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับแนวคิดและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ได้ทราบถึงการนำแนวทางปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของประชาชนไปใช้ในการประกอบอาชีพอิสระ
3. ได้แนวทางที่เหมาะสมในการสร้างความเข้มแข็งในการพัฒนาสู่อาชีพอิสระของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการ โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กรอบแนวคิดการวิจัย

ประเภทและขั้นตอนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นแบบผสมผสานทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ การวิจัยเชิงคุณภาพ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ได้แก่ แม่บ้านและประชาชนที่ได้รับการคัดสรรเข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง โดยวิทยาลัยสารพัดช่างสมุทรปราการ ประกอบด้วย

1) แม่บ้าน ผู้ที่มีงานทำต้องการฝึกอาชีพเสริมหรือเปลี่ยนอาชีพใหม่ ผู้ที่ถูกเลิกจ้าง ผู้สำเร็จการศึกษาแต่ยังไม่มียานทำ และประชาชนทั่วไป ฝึกอบรมอาชีพ จำนวน 2,000 คน

2) ประชาชนตามข้อ (1) ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะเปลี่ยนอาชีพใหม่ หรือเป็นอาชีพเสริมรายได้ และเดินทางไปศึกษาดูงาน โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ศึกษาดูงาน ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดกาฬสินธุ์ และจังหวัดใกล้เคียง จำนวน 4 รุ่น ๆ ละ 250 คน รวมจำนวน 1,000 คน

3) ประชาชนตามข้อ (1) และ (2) ที่มีศักยภาพพร้อมที่จะเปลี่ยนอาชีพใหม่และเป็นผู้ประกอบการใหม่ เข้ารับการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ การเป็นผู้ประกอบการใหม่ จำนวน 127 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดให้กลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มเดียวกับประชากรที่ศึกษา ได้แก่ ประชาชนที่ได้รับการคัดสรรเข้าร่วม โครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการพัฒนาอาชีพหรือการเป็นผู้ประกอบการใหม่ จำนวน 127 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 127 ชุดซึ่งจะเก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของแม่บ้านและประชาชนกลุ่มตัวอย่างเป้าหมาย ที่เข้าร่วมโครงการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเรื่อง การพัฒนาอาชีพของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

จากเก็บรวบรวมข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าหนังสือ บทความ บทความ บทคัดย่อ สารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับ สถานภาพทางสังคม และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แบบสอบถาม

ลักษณะเนื้อหาของคำถามออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาอาชีพ และตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่อาชีพของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยคำถามตอนที่ 1 และ 2 จำแนกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การทดสอบเครื่องมือ

การทดสอบความถูกต้องของเนื้อหา (Content Validity) และความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยนำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ ผู้แทนจากสถาบันการศึกษา จำนวน 2 ท่าน และผู้แทนจากวิทยาลัยการอาชีพสมุทรปราการ จำนวน 1 ท่าน เพื่อตรวจสอบเนื้อหา ภาษาที่ใช้

สำหรับค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ได้จากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าเท่ากับ .96 แสดงว่าแบบสอบถามเชื่อถือได้ สำหรับนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบสัมภาษณ์

มีเนื้อหา 5 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป ทศนคติและความคิดเห็นเกี่ยวกับการส่งเสริมการพัฒนาอาชีพของประชาชนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ปัญหาอุปสรรคในการพัฒนาอาชีพของประชาชน แนวทางส่งเสริมการพัฒนาอาชีพของประชาชนให้มีความเข้มแข็งและพัฒนาที่ยั่งยืนและข้อเสนอแนะทั่วไป เป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้าง บุคคลที่รับการสัมภาษณ์ได้แก่ผู้บริหารองค์การหรือหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ดังนี้ นายอำเภอเมืองจังหวัดสมุทรปราการ นายกองค้การบริหารส่วนตำบล ผู้นำชุมชนในท้องถิ่นจังหวัดสมุทรปราการ ผู้บริหารวิทยาลัยการอาชีพสมุทรปราการ และตัวแทนผู้เข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม

(1) วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคุณลักษณะของประชากรศาสตร์โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และการแจกแจงความถี่ (Frequency) นำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผล

(2) วิเคราะห์ปัจจัยความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการประยุกต์ใช้ในการพัฒนาอาชีพโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) นำเสนอในรูปแบบตารางและแปลผล

(3) วิเคราะห์ปัจจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเข้าสู่อาชีพของประชาชนในจังหวัดสมุทรปราการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ในส่วนของการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดการแปลความหมายของข้อมูล ดังนี้ 5 หมายถึง มากที่สุด 4 หมายถึง มาก 3 หมายถึง ปานกลาง 2 หมายถึง น้อย และ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

การแปลความหมายข้อมูลดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51 – 5.00	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจ/มีความสัมพันธ์มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51 – 4.50	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจ/มีความสัมพันธ์มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51 – 3.50	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจ/มีความสัมพันธ์ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51 – 2.50	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจ/มีความสัมพันธ์น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 – 1.50	หมายถึง	มีความรู้ความเข้าใจ/มีความสัมพันธ์น้อยที่สุด

2. การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหรือตัวแทนของหน่วยงานราชการ องค์กรชุมชน เพื่อหาแนวทางส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอาชีพของประชาชน ให้มีความเข้มแข็งและพัฒนาที่ยั่งยืน

การแปลความหมายและสรุปผล

ผู้วิจัยได้แปลความหมายผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพแต่ละขั้นตอน โดยพรรณนาคุณลักษณะของข้อมูลจากผลการสำรวจประชากรหรือกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา หลังจากนั้น จึงสรุปผลการศึกษาเพื่อดูความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาที่กำหนดไว้ในลักษณะของการนำเสนอข้อมูลเป็นตารางแบบทางเดียว ตารางสองทางและตารางหลายทาง

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่หนึ่ง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	38	29.92
หญิง	89	70.08
รวม	127	100.00

จากตารางที่ 1 ผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 89 คน ร้อยละ 70.08 และเพศชาย จำนวน 38 คน ร้อยละ 29.92

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	14	11.04
มัธยมศึกษาตอนต้น	15	11.82
มัธยมศึกษาตอนปลาย	25	19.68
ปวช.	23	18.11
ปวส.	32	25.19
ปริญญาตรี	16	12.59
สูงกว่าปริญญาตรี	2	1.57
อื่นๆ	-	-
รวม	127	100.00

จากตารางที่ 2 ผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับ ปวส. มากที่สุด จำนวน 32 คน ร้อยละ 25.19 รองลงมา ระดับ ปวช. จำนวน 23 คน ร้อยละ 18.11 น้อยที่สุด สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 2 คน ร้อยละ 1.57

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละจำแนกตามอาชีพเดิมก่อนเข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพ

อาชีพเดิมก่อนเข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานบริษัท	19	14.96
ข้าราชการ/พนักงานในหน่วยงานของรัฐ	5	3.94
เกษตรกร	5	3.94
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	14	11.02
แม่บ้าน	37	29.14
รับจ้างทั่วไป	29	22.84
ไม่ได้ประกอบอาชีพ/ว่างงาน	17	13.38
กำลังศึกษาอยู่/นักศึกษา	1	0.78
อื่น ๆ	-	-
รวม	127	100.00

จากตารางที่ 3 ผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่มีอาชีพเดิมก่อนเข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพ คือ แม่บ้าน จำนวน 37 คน ร้อยละ 29.14 รองลงมา รับจ้างทั่วไป จำนวน 29 คน ร้อยละ 22.84 น้อยที่สุดคือ กำลังศึกษาอยู่/นักศึกษา จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.78

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน/ราย	ร้อยละ
โสด	43	33.86
สมรส	63	49.61
หม้าย	11	8.66
แยกกันอยู่/หย่าร้าง	10	7.87
อื่น ๆ	-	-
รวม	127	100.00

จากตารางที่ 4 ผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มากที่สุด จำนวน 63 คน ร้อยละ 49.61 รองลงมา สถานภาพโสด จำนวน 43 คน ร้อยละ 33.86 น้อยที่สุด แยกกันอยู่/หย่าร้าง จำนวน 10 คน ร้อยละ 7.87

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละจำแนกตามประสบการณ์ในการทำธุรกิจส่วนตัวก่อนเข้าร่วมโครงการ

ประสบการณ์ในการทำธุรกิจส่วนตัวก่อนเข้าร่วมโครงการ	จำนวน/ราย	ร้อยละ
มี	84	66.14
ไม่มี	43	33.86
รวม	127	100.00

จากตารางที่ 5 ผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำธุรกิจส่วนตัวก่อนเข้าร่วมโครงการมากที่สุด จำนวน 84 คน ร้อยละ 66.14 รองลงมา ไม่มีประสบการณ์ จำนวน 43 คน ร้อยละ 33.86

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละจำแนกตามเหตุผลสำคัญที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพ

เหตุผลสำคัญที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพ	จำนวน/ราย	ร้อยละ
ต้องการมีรายได้หลัก	15	11.82
ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ	56	44.09
ต้องการมีอาชีพเสริม	51	40.16
ตามเพื่อน	4	3.14
เหตุผลส่วนตัว	1	0.79
อื่น ๆ	-	-
รวม	127	100.00

จากตารางที่ 5 เหตุผลสำคัญที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพมากที่สุดคือ ต้องการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ จำนวน 56 คน ร้อยละ 44.09 รองลงมา ต้องการมีอาชีพเสริม จำนวน 51 ราย ร้อยละ 40.16 น้อยที่สุด คือ เหตุผลส่วนตัว จำนวน 1 คน ร้อยละ 0.79

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละจำแนกตามบุคคลผู้มีส่วนสำคัญที่ทำให้ท่านตัดสินใจเข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพ

บุคคลผู้มีส่วนสำคัญที่ทำให้ท่านตัดสินใจเข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
ตัวท่านเอง	65	51.18
สมาชิกของครอบครัว	24	18.90
เพื่อน	18	14.18
บุคคลใกล้ชิด	17	13.38
อื่น ๆ	3	2.36
รวม	127	100.00

จากตารางที่ 7 บุคคลผู้มีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการพัฒนาอาชีพ มากที่สุดคือ ตัวผู้ตอบแบบสอบถามเอง จำนวน 65 คน ร้อยละ 51.18 รองลงมา ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเพราะสมาชิกของครอบครัว จำนวน 24 คน ร้อยละ 18.90 น้อยที่สุดคือ เหตุผลอื่นๆ จำนวน 3 คน ร้อยละ 2.36

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละจำแนกตามเคยได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก่อนหรือไม่

เคยได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน	ร้อยละ
เคย	75	59.06
ไม่เคย	50	39.37
อื่น ๆ	2	1.57
รวม	127	100.00

จากตารางที่ 8 ผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่เคยได้รับการอบรมความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมาก่อน จำนวน 75 คน ร้อยละ 59.06 และไม่เคยได้รับการอบรม จำนวน 50 คน ร้อยละ 39.37 น้อยที่สุด อื่นๆ จำนวน 2 คน ร้อยละ 1.57

ตอนที่ 2 ข้อมูลความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความรู้ความเข้าใจทั่วไป

ตารางที่ 9 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	ความรู้ความเข้าใจ		
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
1. ทำให้สามารถพึ่งตนเองได้	123 (96.85)	3 (2.36)	1 (0.78)
2. เป็นเรื่องการค้ารงชีวิตในทางสายกลาง	111 (87.40)	16 (12.60)	-
3. เป็นสิ่งที่ต้องมีความประหยัดคอดออมเป็นอันดับแรก	119 (93.70)	8 (6.30)	-
4. เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนมากกว่าทางธุรกิจ	106 (84.25)	20 (15.75)	1 (0.79)
5. สามารถมีสิ่งของฟุ่มเฟือยได้แต่ต้องไม่เบียดเบียนผู้อื่น	103 (81.10)	19 (14.96)	5 (3.94)

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียง	ความรู้ความเข้าใจ		
	ใช่	ไม่แน่ใจ	ไม่ใช่
6. เป็นการทำธุรกิจที่ยึดหลักพอประมาณไม่โลภเกินไป	117 (92.13)	10 (7.87)	-
7. เศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน	118 (92.91)	9 (7.09)	-
8. แนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิด ในอุดมคติ	100 (78.74)	23 (18.11)	4 (3.15)
9. เศรษฐกิจพอเพียงขัดต่อหลักการทางธุรกิจที่เน้น การหากำไร	90 (80.87)	19 (14.96)	18 (14.17)
10. เศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ผลิตเพื่อบริโภคเองเท่านั้น แต่ไม่ส่งเสริมการผลิตเพื่อค้าขาย	74 (58.27)	18 (14.17)	35 (27.56)

จากตารางที่ 9 สำหรับข้อมูลความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของผู้ประกอบอาชีพอิสระส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจว่าเป็นสิ่งที่ทำให้สามารถพึ่งตนเองได้ (ร้อยละ 96.85) โดยเห็นว่าเป็นเรื่องของการดำรงชีวิตในทางสายกลาง (ร้อยละ 81.40) และเป็นสิ่งที่ต้องมีความประหยัดคอดอมเป็นอันดับแรก (ร้อยละ 93.70) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติตนมากกว่าทางธุรกิจ (ร้อยละ 84.25) รวมทั้งเห็นว่าหลักปรัชญาดังกล่าวทำให้สามารถมีสิ่งของฟุ่มเฟือยได้แต่ต้องไม่เบียดเบียนผู้อื่น (ร้อยละ 81.10) เป็นการทำธุรกิจที่ยึดหลักพอประมาณไม่โลภเกินไป (ร้อยละ 92.13) นอกจากนี้เศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกับการพัฒนาที่ยั่งยืน (ร้อยละ 94.48) สำหรับแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวคิดในอุดมคติ (ร้อยละ 78.74) อย่างไรก็ตาม ผู้ประกอบอาชีพอิสระยังเห็นว่าเศรษฐกิจพอเพียงขัดต่อหลักการทางธุรกิจที่เน้นการหากำไร (ร้อยละ 70.87) สำหรับประเด็นผู้ประกอบอาชีพอิสระเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีคะแนนใกล้เคียงกันในทุกข้อ และมีคะแนนต่ำกว่าข้ออื่นก็คือ เศรษฐกิจพอเพียงส่งเสริมให้ผลิตเพื่อบริโภคเองเท่านั้น แต่ไม่ส่งเสริมการผลิตเพื่อค้าขาย (ร้อยละ 58.27) รองลงมาคือ ไม่ใช่ (ร้อยละ 27.56) และไม่แน่ใจ (ร้อยละ 14.17) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการพัฒนาอาชีพอิสระของประชาชน

3.1 การดำเนินชีวิตตามหลักพอประมาณ

ตารางที่ 10 การดำเนินชีวิตตามหลักพอประมาณ

การดำเนินชีวิตตามหลักพอประมาณ	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ท่านจัดทำบัญชีรายรับรายจ่ายส่วนตัวเสมอ	16 (12.30)	21 (16.54)	25 (19.69)	37 (29.13)	28 (22.05)	2.65	1.29	ปานกลาง
2. ความพอประมาณทำให้ท่านไม่ลำบากในฐานะเศรษฐกิจ	19 (14.96)	32 (25.20)	16 (12.60)	24 (18.90)	35 (27.56)	2.83	1.47	ปานกลาง
3. ท่านมักจะเก็บออมเงินจากรายได้ที่ได้รับทุกครั้ง	17 (13.39)	23 (18.11)	29 (22.83)	30 (23.62)	28 (22.05)	2.76	1.34	ปานกลาง
4. ความพอประมาณทำให้ท่านไม่เดือดร้อนเรื่องการเงิน	15 (11.81)	26 (20.47)	23 (18.11)	26 (20.47)	36 (28.35)	2.91	1.31	ปานกลาง
5. ท่านจะไม่จ่ายเงินเพื่อซื้อสิ่งที่ไม่จำเป็นสำหรับชีวิต	14 (11.02)	32 (25.20)	20 (15.75)	28 (22.05)	33 (25.98)	2.75	1.41	ปานกลาง
6. ท่านจะพยายามให้ได้รับในสิ่งที่อยากได้ทุกครั้ง	11 (8.66)	27 (21.26)	24 (18.90)	31 (24.41)	33 (25.98)	2.60	1.31	ปานกลาง
					รวม	2.75	1.35	ปานกลาง

จากตารางที่ 10 ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีการดำเนินชีวิตตามหลักพอประมาณในระดับปานกลางในทุกปัจจัย โดยในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.75$) เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ใน 3 ลำดับแรกของการดำเนินชีวิตตามหลักพอประมาณ ได้แก่ ผู้ประกอบอาชีพอิสระเห็นว่าความพอประมาณทำให้ไม่เดือดร้อนเรื่องการเงิน มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 2.91$) รองลงมา คือ ความพอประมาณทำให้ไม่ลำบากในฐานะเศรษฐกิจ ($\bar{X} = 2.83$) และ มักจะเก็บออมเงินจากรายได้ที่ได้รับทุกครั้ง ($\bar{X} = 2.76$) ตามลำดับ สำหรับด้านที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักพอประมาณน้อยที่สุดคือ จะพยายามให้ได้รับในสิ่งที่อยากได้ทุกครั้ง ($\bar{X} = 2.60$)

3.2 การดำเนินชีวิตตามหลักความมีเหตุผล

ตารางที่ 11 การดำเนินชีวิตตามหลักความมีเหตุผล

การดำเนินชีวิตตามหลัก ความมีเหตุผล	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ท่านไม่เคยสร้างหนี้สินเกินกว่า รายได้ที่ได้รับ	20 (15.75)	25 (19.69)	15 (11.81)	35 (27.50)	39 (25.20)	2.72	1.45	ปานกลาง
2. ความไม่รู้จักพอประมาณทำให้ บุคคลมีฐานะยากจน	24 (18.90)	22 (17.32)	8 (6.30)	28 (22.05)	45 (35.43)	2.64	1.58	ปานกลาง
3. ความพอประมาณทำให้ต้อง ประหยัดในสิ่งที่ไม่ควรประหยัด	19 (14.96)	21 (16.54)	24 (18.90)	26 (20.47)	37 (29.13)	2.65	1.39	ปานกลาง
4. ท่านใช้ระยะเวลานานก่อน ตัดสินใจจ่ายเงินจำนวนมากทุกครั้ง	19 (14.96)	28 (22.05)	21 (16.54)	25 (19.69)	34 (26.77)	2.76	1.42	ปานกลาง
5. ท่านไม่เคยใช้เงินไปกับสิ่งที่ เป็นอมายมุขทุกประเภท	21 (16.54)	23 (18.11)	19 (14.96)	24 (18.90)	40 (31.50)	2.70	1.51	ปานกลาง
6. แนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงทำให้ ท่านมั่นใจการดำเนินชีวิตมากขึ้น	29 (22.83)	29 (22.83)	4 (3.15)	23 (18.11)	42 (33.07)	2.85	1.62	ปานกลาง
					รวม	2.72	1.49	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีการดำเนินชีวิตตามหลักความมีเหตุผลในระดับปานกลางในทุกปัจจัย โดยในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.72$) เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ใน 3 ลำดับแรกของการดำเนินชีวิตตามหลักความมีเหตุผล ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีแนวคิดที่ว่าเศรษฐกิจพอเพียง ทำให้ท่านมั่นใจการดำเนินชีวิตมากขึ้น มากที่สุด ($\bar{X} = 2.85$) รองลงมา คือ ใช้ระยะเวลานานก่อนตัดสินใจจ่ายเงินจำนวนมากทุกครั้ง ($\bar{X} = 2.76$) และไม่เคยสร้างหนี้สินเกินกว่ารายได้ที่ได้รับ ($\bar{X} = 2.72$) ตามลำดับ สำหรับด้านที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักความมีเหตุผลน้อยที่สุดคือ ความไม่รู้จักพอประมาณทำให้บุคคลมีฐานะยากจน ($\bar{X} = 2.64$)

3.3 การดำเนินชีวิตโดยสร้างภูมิคุ้มกัน

ตารางที่ 12 การดำเนินชีวิตตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกัน

การดำเนินชีวิตตามหลักการสร้าง ภูมิคุ้มกัน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปล ความหมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ทำธุรกิจโดยกระจายความเสี่ยง โดยสร้างสินค้าให้หลากหลาย	26 (20.47)	28 (22.05)	16 (12.59)	20 (15.75)	37 (29.13)	2.77	1.50	ปานกลาง
2. พยายามลงทุนแต่น้อยไม่ให้มาก เกินกำลังที่จะควบคุม	17 (13.38)	35 (27.56)	14 (11.02)	24 (18.90)	37 (29.13)	2.73	1.43	ปานกลาง
3. ยึดหลักความร่วมมือร่วมใจใน สมาชิกมากกว่ารับผิดชอบเอง	17 (13.39)	32 (25.20)	17 (13.39)	27 (21.26)	34 (26.77)	2.76	1.41	ปานกลาง
4. ผลกำไรที่ได้รับจะจัดสรรบางส่วน สำรองไว้เมื่อจำเป็น	20 (15.75)	38 (29.92)	12 (9.45)	26 (20.47)	31 (24.41)	2.92	1.46	ปานกลาง
5. ยึดมั่นการทำธุรกิจที่ไม่เป็น อันตรายต่อสังคม	29 (22.83)	32 (25.20)	8 (6.30)	25 (19.69)	33 (25.98)	3.00	1.55	ปานกลาง
6. พยายามใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม แทนการใช้แรงงานเป็นหลัก	22 (17.32)	34 (26.77)	15 (11.81)	21 (16.54)	35 (27.56)	2.86	1.47	ปานกลาง
					รวม	2.84	1.47	

จากตารางที่ 12 ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีการดำเนินชีวิตตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันในระดับปานกลางในทุกปัจจัย โดยในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.84$) เมื่อพิจารณาในรายด้านพบว่า ใน 3 ลำดับแรกของการดำเนินชีวิตตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกัน ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีระดับความคิดเห็นว่า เป็นการยึดมั่นการทำธุรกิจที่ไม่เป็นอันตรายต่อสังคม มากที่สุด ($\bar{X} = 3.00$) รองลงมาคือ ผลกำไรที่ได้รับจะจัดสรรบางส่วนสำรองไว้เมื่อจำเป็น ($\bar{X} = 2.92$) และ พยายามใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมแทนการใช้แรงงานเป็นหลัก ($\bar{X} = 2.86$) ตามลำดับ สำหรับด้านที่ผู้ประกอบอาชีพอิสระมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันน้อยที่สุดคือ พยายามลงทุนแต่น้อยไม่ให้มากเกินกำลังที่จะควบคุม ($\bar{X} = 2.73$)

ส่วนที่สอง

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์

ความรู้ความเข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1. การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบันทำให้ธุรกิจสามารถดำรงอยู่ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแข่งขันกับเศรษฐกิจภายนอกอย่างมากมาย ใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์ ลดต้นทุน และการกระจายรายได้ให้กับประชาชน

2. ทำให้ธุรกิจดำเนินงานตามหลักความพอเพียง มองคู่แข่งกันอย่างเพื่อนร่วมธุรกิจ ซึ่งต้องร่วมมือกันทำธุรกิจอย่างยุติธรรม และสร้างธุรกิจให้มีความเข้มแข็ง หมั่นแสวงหาความรู้มาพัฒนาตนเอง และองค์การให้มีความเจริญก้าวหน้า

3. ความพอเพียง พอประมาณ ทำให้ธุรกิจมีภูมิคุ้มกัน สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และไม่สร้างความเดือดร้อนให้กับสังคม

4. การยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงทำให้ผู้ดำเนินธุรกิจดำเนินงานในลักษณะพอเพียง พอประมาณ และมีภูมิคุ้มกัน ไม่เอาर्डเอาเปรียบผู้บริโภค และรู้จักแบ่งปัน ทำธุรกิจด้วยความซื่อสัตย์ ยุติธรรม แสวงหาความรู้มาพัฒนาองค์การให้มีความก้าวหน้า

5. นำความรู้มาแลกเปลี่ยนและถ่ายทอดให้กับชุมชน เพื่อสร้างอาชีพและรายได้ให้กับกลุ่มสตรีและแม่บ้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการนำแนวปฏิบัติตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการพัฒนาอาชีพของประชาชน

1. การส่งเสริมให้กลุ่มสตรีและแม่บ้าน และเพิ่มการเรียนรู้และการพัฒนาตนเอง เพื่อสร้างอาชีพให้กับตนเองและครอบครัว

2. เนื่องจากในโลกทุนนิยมดำเนินธุรกิจโดยใช้เงินทุนเป็นหลัก ทำให้ละเลยต่อการดำเนินกิจการให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ต้องฝึกอบรมให้ประชาชนดำเนินกิจการต่าง ๆ โดยอาศัยการพึ่งตัวเองเป็นหลัก ลดการใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นให้น้อยลง

3. ทำให้การพัฒนาอาชีพของประชาชนมีความพอเพียง เหมาะสมกับบริบทในพื้นที่ เป็นการส่งเสริมการประกอบอาชีพให้ประชาชนอย่างยั่งยืน ทำให้มีอาชีพ มีรายได้ ลดค่าใช้จ่ายของตนเอง และเก็บออมเงินเพื่อใช้ในยามจำเป็นได้

4. ส่งเสริมให้ประชาชนรู้จักพอประมาณ ทำให้มีพอกินพออยู่ ไม่สร้างความสะดวกรื้อนต่อครอบครัวและสังคม

5. ทำให้การพัฒนาอาชีพของประชาชนมีความยั่งยืน มีความเหมาะสมกับสภาพชุมชนและท้องถิ่น มีอาชีพ มีรายได้ และรู้จักการเก็บออม

ปัญหาหรืออุปสรรคของประชาชนในการนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการประกอบอาชีพ

1. แหล่งข้อมูลสารสนเทศยังกระจายไม่ถึงชุมชน
2. ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจและการพัฒนาตนเอง
3. ขาดความรู้ความเข้าใจในหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะ

1. เพิ่มการตลาดให้กับกลุ่มที่จัดทำและเข้าร่วมโครงการ
2. ควรส่งเสริมและให้การสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชนอย่างสม่ำเสมอ
3. ควรมีโครงการหรือกิจกรรมและงบประมาณมาสนับสนุนอย่างจริงจังและเป็นรูปธรรม
4. ควรมีโครงการ/กิจกรรม งบประมาณมาสนับสนุน เผยแพร่ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอ

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลอภิปรายผลได้ดังนี้ การดำเนินชีวิตตามหลักพอประมาณมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางในทุกปัจจัย และมีค่าเฉลี่ยในภาพรวมระดับปานกลาง เมื่อพิจารณา 3 ลำดับแรกของการดำเนินชีวิตตามหลักพอประมาณ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าความพอประมาณทำให้ไม่เดือดร้อนเรื่องการเงินมากที่สุด สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2550) ที่ว่า ความพอประมาณทำให้ไม่ลำบากในฐานะเศรษฐกิจ และมักจะเก็บออมเงินจากรายได้ที่ได้รับทุกครั้ง ตามลำดับ สำหรับด้านที่กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตตามหลักพอประมาณน้อยที่สุดคือ จะพยายามให้ได้รับในสิ่งที่อยากได้ทุกครั้ง สำหรับการดำเนินชีวิตตามหลักการสร้างภูมิคุ้มกันมีค่าเฉลี่ยในระดับปานกลางในทุกปัจจัย และเศรษฐกิจพอเพียงทำให้มีความมั่นใจการดำเนินชีวิตมากขึ้น สอดคล้องกับ จิราญ พ่วงศรี (2550) ที่ว่าแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงเป็นลักษณะของการสร้างภูมิคุ้มกันในตัวให้พอเพียงที่จะสามารถพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้

หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบันได้ในลักษณะใดนั้น ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับการดำเนินธุรกิจในยุคปัจจุบันทำให้ธุรกิจ สามารถดำรงอยู่ได้ โดยไม่จำเป็นต้องแข่งขันกับเศรษฐกิจภายนอกอย่างมากมาย ใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์ ลดต้นทุน และการกระจายรายได้ให้กับประชาชน ทำให้ธุรกิจดำเนินงานตามหลักความพอเพียง มองคู่แข่งกันอย่างเพื่อนร่วมธุรกิจ ซึ่งต้องร่วมมือกันทำธุรกิจอย่างยุติธรรม และสร้างธุรกิจให้มีความเข้มแข็ง หมั่นแสวงหาความรู้มาพัฒนาตนเองและองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้า สอดคล้องกับผลการศึกษาของชลิดา เพียรสร้าง (2554) ที่ว่า ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงมากที่สุด ได้แก่ ความพอประมาณ พออยู่ พอกิน รongลงมา ได้แก่ การไม่ทะเยอทะยาน จนเกินความสามารถของตนเอง และการดำเนินชีวิตตามแนวทางสายกลาง

ข้อคิดเห็นเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการติดตามและประเมินผลการประกอบอาชีพอิสระของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนต่อไป
2. สร้างต้นแบบการประกอบอาชีพอิสระของประชาชนที่ยึดแนวคิดและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สำหรับเป็นตัวอย่างธุรกิจที่ดี (Best Practice) ในการนำมาเป็นกรณีศึกษาสำหรับประชาชนผู้ที่กำลังก้าวเข้าสู่อาชีพอิสระ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวិจัยการพัฒนาศูนย์กลางข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการพัฒนาสู่อาชีพอิสระของประชาชนตามแนวคิดและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายของประชาชน
2. ควรมีการศึกษารูปแบบที่เหมาะสมในการพัฒนาสู่อาชีพอิสระที่ประสบความสำเร็จที่ยึดแนวคิดและหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมีการกำหนดตัวชี้วัดศักยภาพของอาชีพอิสระที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ พ่วงศรี. (2550). การประยุกต์ใช้แนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของคนในเขตกรุงเทพฯ และ ปริมณฑล. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชลิดา เพียรสร้าง. (2554). การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา : อำเภอ สุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ณัฐพงษ์ ทองภักดี. (2550). ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง : ความเป็นมาและความหมาย. วารสาร พัฒนบริหารศาสตร์. ปีที่ 47 ฉบับที่ 1 : หน้า 1 – 25.
- ณดา จันทร์สม. (2554). “เศรษฐกิจพอเพียงกับการปฏิรูปธุรกิจ” เอกสารวิชาการในโครงการ การพัฒนา องค์ความรู้และเครื่องมือเพียงการพัฒนาที่สมดุลยั่งยืน ระยะที่ 2. ศูนย์ศึกษาเศรษฐกิจพอเพียง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ดวงตา สราญรมย์. (2556). การดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนบึงบัว ตำบล ลำผักกูด อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. (2550). โครงการวิจัยและพัฒนากระบวนการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมโดยอาศัยแนวทางพระบรมราโชวาท เรื่อง คุณธรรม 4 ประการ เป็นพื้นฐานในการ เรียนรู้วิถี “เศรษฐกิจพอเพียง” กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). เศรษฐกิจพอเพียงคืออะไร. ปทุมธานี : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักงานจังหวัดสมุทรปราการ. (2557). แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ. สมุทรปราการ : สำนักงาน จังหวัดสมุทรปราการ.
- สุเมธ ตันติเวชกุล. (2549). หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การปรับใช้กับตัวเองและการพัฒนาเศรษฐกิจ. วารสารส่งเสริมการลงทุน. 17 (12) หน้า 8-12.
- อรสุดา เจริญรัต. (2554). รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ โครงการวิจัยประโยชน์สุขจากเศรษฐกิจพอเพียง. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

- อภิชัย พันธเสน และคณะ. (2546). *การประยุกต์พระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงกับอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม*. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย.
- Cynthia L. Greene. (2004). *Entrepreneurship : Ideas in Action*. 2nd ed. South-Western : Thomson Learning. page 4.
- Ginzberg, Eli. (1967). *The Development of Human Resources*. New York : McGraw-Hill.
- Longenecker et al. (2000). *Small Business Management: An Entrepreneur Emphasis*. South-Western : College Publishing, Ohio.
- Peggy Lambing and Charles R. Kuehl. (2000). *Entrepreneurship*. 2nd edition. New Jersey :Prentice-Hall.
- Roe, Anne. And John L. Holland. (1966). *The Psychology of Occupation*. New York : John Willy and Sons.
- Yarzebinski, Joseph. A. (1992). Understanding and Encouraging the Entrepreneur. *Economic Development Review*. Winter page 32.

